

Arrest

nr. 60 602 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 21 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. PAUWELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Tema op 13 oktober 1971 en behorende tot de Fante etnie.

*Op 22 april 2004 diende u een **eerste asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op 10 juni 2004 werd uw asielaanvraag door de DVZ onontvankelijk verklaard daar u, binnen een maand na de verzending geen gevolg gaf aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kon opgeven. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.*

*Op 3 mei 2007 diende u een **tweede asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 10 oktober 2007 werd uw asielaanvraag door de DVZ onontvankelijk verklaard, daar u in het bezit was*

van een verblijfsvergunning, afgeleverd door de Spaanse autoriteiten, en de Spaanse overheid op 4 juli 2007 instemde met de vraag tot overname. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 17 mei 2010 diende u een **derde asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde dat uw familie reeds generaties lang een conflict had met de familie (I.) betreffende de 'chieftancy' van Tema New Town. De familie (I.) begon uw familie te vermoorden met zwarte magie en naast twee broers overleden ook uw vader (J.E.) in 2003 en uw moeder (E.E.) in 2004. U verliet Ghana in 2003 omdat de familie (I.) u ook trachtte te vermoorden met zwarte magie. Eerder hadden ze al getracht om u omver te rijden met de wagen, toen u een jaar of zeven à acht oud was.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vervolging vreesde door de leden van de familie (I.), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw 'vrees voor vervolging'.

Uit de verklaringen die u in het kader van het overnameverzoek dd.9 mei 2007 aflegde, blijkt dat u sedert 1996 in Spanje verblijft en dat u in april 2004 naar België reisde en er een eerste asielaanvraag indiende (zie administratief dossier). Toen u met deze informatie geconfronteerd werd, gaf u aan dat u zich niet meer kon herinneren dat u deze verklaringen aflegde (gehoor CGVS, p.3). U gaf aan dat u in 2003 Ghana verliet en u in 2003 enkele weken in Spanje woonde (gehoor CGVS, p.2). Toen u door de dossierbehandelaar gevraagd werd waarom u in Spanje geen asielaanvraag indiende, gaf u aan dat u niet wist dat dit kon. Later gaf u aan dat u in de zomer van 2003 in België toekwam, maar dat u naar Spanje reisde omdat u hier geen documenten kreeg. Toen u daarop gevraagd werd waarom u niet onmiddellijk in 2003 een asielaanvraag indiende (in België), gaf u ontwijkend aan dat uw broer hier woonde, u illegale arbeid verrichtte en u in 2004 een asielaanvraag indiende om onderdak en hulp te krijgen (gehoor CGVS, p.7). Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in België – en Europa in het algemeen – alles in het werk stelt om bescherming te krijgen, dus asiel aanvraagt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte – en dit zelfs pas deed nadat u bijna één jaar eerder in België toekwam –, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de problemen tussen uw familie en de leden van de familie (I.) erg vaag en incoherent zijn.

U verklaarde dat leden van de familie (I.) u trachtten omver te rijden met de wagen, toen u een jaar of zeven à acht oud was en dat ze u later probeerden te vermoorden met zwarte magie en dit omwille van een conflict betreffende de 'chieftancy' van Tema New Town (gehoor CGVS, p.7-8). Uw verklaringen betreffende deze gebeurtenissen blijven echter zeer vaag en oppervlakkig. Zo gaf u aan dat u wist dat ze u met opzet aanreden, omdat er een probleem was tussen de twee families, maar dat u niet wist wanneer het was. Ook uw verklaringen betreffende de poging om u te vermoorden met zwarte magie bleven beperkt door aan te geven dat ze u gek maakten in uw hoofd (gehoor CGVS, p.7-8). Bovendien dient te worden opgemerkt dat zwarte magie tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent. Verder gaf u aan dat ze uw huis in brand staken, maar toen u gevraagd werd wanneer dit gebeurde, gaf u aan dat u het niet meer wist maar dat u dan op straat woonde. Toen u gevraagd werd hoelang u dan op straat woonde, gaf u opnieuw aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.10). U gaf verder aan dat uw grootvader vroeger chieft was van Tema New Town en dat uw vader (J.E.) hem opvolgde (gehoor CGVS, p.6). U gaf aan dat uw vaders' titel 'Ebusiapienien Nana Akon' was, dat er Nana Akon 1 was, Nana Akon 2, [...], maar dat u niet wist welk 'nummer' uw vader had (gehoor CGVS, p.6). Verder wist u de naam van het hoofd van de familie (I.) niet en kon u evenmin één van de andere gezinsleden van de familie (I.) bij naam noemen (gehoor CGVS, p.10). Verder verklaarde u dat uw vader in 2003 overleed. Toen u gevraagd werd wat de reden van zijn overlijden was, gaf u initieel aan dat hij een natuurlijke dood stierf (gehoor CGVS, p.4). Later gaf u echter aan dat u Ghana verliet omdat uw vader vermoord werd en u angst had dat u ook vermoord zou worden (gehoor CGVS, p.5). Uit verklaringen die u aflegde

bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 mei 2010 (vraag 36), blijkt dan weer dat uw vader in 2007 overleed (zie administratief dossier). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, gaf u aan dat u zich niet herinnerde dat u die verklaring aflegde (gehoor CGVS, p.9). U verklaarde verder dat uw moeder in 2004 overleed, maar u wist niet wat de reden van haar overlijden was, vermits u niet in Ghana verbleef (gehoor CGVS, p.4). Later gaf u echter aan dat uw moeder vermoord werd door leden van de familie (I.) (gehoor CGVS, p.5). Bovenstaande talrijke onwetendheden en tegenstrijdigheden betreffende de problemen tussen uw familie en de leden van de familie (I.), maken het totaal ongeloofwaardig dat u daadwerkelijk betrokken was bij kwestie van de 'chieftancy' te Tema New Town. Bovendien bent u erg onwetend over de huidige stand van zake betreffende de kwestie van de 'chieftancy' van Tema New Town. U gaf aan dat de enige persoon in Ghana met wie u de laatste drie jaar contact had uw vrouw was. Toen u gevraagd werd wat uw vrouw u vertelde, gaf u aan dat u het zich niet meer kon herinneren. Toen u gevraagd werd of u via een andere weg informatie kreeg over uw persoonlijke situatie in Ghana, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.4). Verder gaf u aan dat u niet wist wie momenteel de chieft van Tema was, maar u bent er zéker van dat het iemand van de familie (I.) is vermits u en uw broer Ghana verlieten (gehoor CGVS, p.7). U gaf weliswaar aan dat leden van de familie (I.) u nog steeds zoeken, maar toen u gevraagd werd hoe u dit wist antwoordde u ontwijkend door te stellen dat u er zéker van was. Toen de vraag nogmaals herhaald werd, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat ze u in 2003 probeerden te vermoorden met behulp van zwarte magie (gehoor CGVS, p.7). Van een kandidaat vluchteling kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij alles in het werk stelt om contact op te nemen met personen in zijn land van oorsprong om zich te informeren over de huidige stand van zake betreffende zijn beweerde problemen in het land van oorsprong. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Tenslotte dient er te worden opgemerkt dat u aanhaalde dat u in behandeling bent wegens psychiatrische problemen en omwille daarvan geheugenproblemen hebt (gehoor CGVS, p.11). U gaf eerder aan dat deze problemen het gevolg zijn van de zwarte magie waarmee de familie (I.) u ziek maakte (gehoor CGVS, p.6). Zoals eerder aangegeven dient te worden opgemerkt dat zwarte magie tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent. Verder legde u tot op heden geen attest neer dat bovenstaande problemen én gevolgen kan staven. Uw verklaring betreffende uw psychische toestand is derhalve niet van aard de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw tweede asielaanvraag neergelegde verblijfsvergunning afgeleverd door de Spaanse autoriteiten op 23 maart 2006 en geldig tot 5 juni 2008, toont uw identiteit aan en het feit dat u minstens van 23 maart 2006 tot 5 juni 2008 in Spanje mocht verblijven, wat niet in twijfel wordt getrokken. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève, artikel 1.2 van het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchteling, artikel 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet en "de beginselen van behoorlijk bestuur".

De commissaris-generaal hield geen rekening met alle elementen van de zaak. Het vragen van asiel is niet aan termijnen gebonden. Dat verzoeker niet onmiddellijk bij aankomst in Europa asiel aanvraag sluit niet uit dat er een gegronde vrees voor vervolging is. Dat hij niet onmiddellijk asiel aanvraag, zijn verklaringen vaag en incoherent zouden zijn en er geen veelvuldige contacten zijn met zijn thuisland is niet onvereenigbaar met een reële vrees. De redenering van de commissaris-generaal is theoretisch en houdt geen rekening met de Afrikaanse praktijken. Zwarte magie is een realiteit in Afrika.

Verzoeker stelde dat hij psychische problemen heeft en in behandeling is bij een psychiater. In de beslissing wordt onvoldoende rekening gehouden met zijn gemoedstoestand. Uit het ontbreken van een medisch attest kan niet worden afgeleid dat er geen medische problemen zijn.

Indien er twijfel is over punten van ondergeschikt belang moet in hoofdorde rekening worden gehouden met de veelheid van objectieve elementen voortgebracht door verzoeker en die zijn relaas bevestigen.

De bestreden beslissing is niet duidelijk op het vlak van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiervoor gelden andere voorwaarden dan voor de vluchtelingenstatus. De commissaris-generaal gooit beide op één hoop terwijl een weigering van de vluchtelingenstatus niet automatisch een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus met zich meebrengt.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet aan welk van "*de beginselen van behoorlijk bestuur*" hij geschonden acht, noch op welke wijze dit zou zijn geschied. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing kent en deze aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Daarom wordt in wezen de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Verzoekers asielaanvraag wordt in dit kader ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker stelt ten onrechte dat in de bestreden beslissing geen rekening zou zijn gehouden met zijn medische problemen. De commissaris-generaal motiveert dienaangaande met recht dat deze volgens verzoeker te wijten zouden zijn aan zwarte magie, wat tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent. Tevens stelt de commissaris-generaal terecht dat verzoeker geen attest neerlegde ter staving van de door hem aangehaalde psychische problemen en de geheugenproblemen die hiervan het gevolg zouden zijn. Voor zover verzoeker de vaststellingen in de bestreden beslissing tracht toe te schrijven aan zijn psychische problemen dient te worden opgemerkt dat hij, ondanks dat hij in België hiervoor zou worden behandeld en ondanks zijn verklaring dat hij hiervan een attest zou trachten te bekomen (administratief dossier, stuk 6, p.11), tot op heden geen medisch attest bijbrengt waaruit blijkt dat hij psychische problemen zou kennen, laat staan dat hij ingevolge deze problemen geen volwaardige verklaringen zou kunnen afleggen. Verzoeker maakt bovendien geenszins *in concreto* aannemelijk dat, waar of op welke wijze de voorgehouden psychische problemen zijn verklaringen hebben beïnvloed.

Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het uiten van de louter algemene en ongefundeerde bewering dat "*Zwarte magie is wel degelijk een realiteit in Afrika*" en tot het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal daar waar hij stelt dat de vaststellingen in de bestreden beslissing "*in wezen niet onverenigbaar met het bestaan van een reële vrees*" zijn. Hij onderneemt

echter niet de minste poging om de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. De omstandige motivering omtrent (i) zijn tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn verblijf in Europa voorafgaand aan zijn eerste asielaanvraag en het feit dat hij niet onmiddellijk na aankomst in België of Europa asiel aanvroeg doch hiermee bijna een jaar wachtte (ii) de talrijke onwetendheden, vaagheden, incoherenties en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen betreffende de problemen tussen zijn familie en de leden van de familie I. (iii) zijn onwetendheid over de huidige stand van zaken omtrent de kwestie van de 'chieftancy' van Tema New Town en zijn nalatigheid om zich te (trachten te) informeren omtrent zijn beweerde problemen in zijn land van herkomst (iv) het gebrek aan enig begin van bewijs van zijn reisweg, vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar deze door verzoeker niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen. Op grond van deze vaststellingen oordeelde de commissaris-generaal met recht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen en vrees voor vervolging.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Waar verzoeker de commissaris-generaal verwijt dat deze niet duidelijk is op het vlak van de subsidiaire beschermingsstatus en stelt dat een weigering van de vluchtelingenstatus niet automatisch een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus met zich meebrengt, dient te worden opgemerkt dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire bescherming niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Gezien blijkens het gestelde sub 2.2.3. geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielmotieven en er voor het overige in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn die in hoofde van verzoeker wijzen op het bestaan van zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet, heeft de commissaris-generaal op goede grond besloten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.5. De bestreden beslissing is op correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het door verzoeker aangevoerde feitenrelaas bevat zij pertinente en gedetailleerde overwegingen die haar afdoende motiveren. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS